

ΑΠΟΨΕΙΣ

Η κρίση έδειξε το χάσμα

ΑΝΑΒΕΙ φωτιές μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση η υπόθεση της Ελλάδας και αναδεικνύονται οι σοβαρές διαφορές πολιτικής και στάσης που τηρούν οι ισχυροί εταίροι, για να φανούν τα τεράστια θεσμικά κενά που έχει το ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ την πρόταση για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου, άνοιξε συζήτηση για την οικονομική πολιτική της Ευρώπης, οπότε διατυπώθηκαν ανοιχτά οι σοβαρές διαφωνίες που υπάρχουν μεταξύ Γερμανίας και Γαλλίας, διαφωνίες που εμποδίζουν να ληφθεί και μια απόφαση για την πολιτική στήριξη και βοήθεια προς την Ελλάδα.

ΘΕΛΕΙ Η Γερμανία να είναι το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο ένα όργανο για την επιβολή ακόμη πιο σκληρών μέτρων δημοσιονομικής πειθαρχίας, από εκείνα που προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας στα κράτη-μέλη. Ζητάει να προβλέπονται και ποινές έως και η έξοδος από την ευρωζώνη μιας χώρας που δεν συμμορφώνεται, όπως δήλωσε ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών κ. Σόιμπλε, υπογραμμίζοντας: «Το Πρόγραμμα Σταθερότητας δεν αρκεί. Το ΕΝΤ είναι απαραίτητο, διότι χρειαζόμαστε αυστηρούς περιοριστικούς κανόνες».

ΑΥΤΗ Η λογική οδηγεί σε αφανισμό τις χώρες-μέλη με αδύναμες οικονομίες, ενώ το ζητούμενο είναι η σύγκλιση, για να γεφυρωθεί το χάσμα και όχι να διαιωνίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση των πολλών ταχυτήτων, που δεν είναι ένω-

ση ισότιμων μελών. Οι γερμανικές θέσεις προκάλεσαν έντονες αντιδράσεις, τις οποίες εξέφρασε με σκληρή γλώσσα η Γαλλίδα υπουργός Οικονομικών Κριστίν Λαγκάρντ, κατηγορώντας το Βερολίνο, ότι η πολιτική που ακολουθεί αγνοεί τους εταίρους του και απειλεί την ευρωζώνη περισσότερο από ό, τι τα προβλήματα της Ελλάδας.

ΕΘΕΣΕ η κυρία Λαγκάρντ την ουσία του προβλήματος, που δημιουργεί η Γερμανία στην ευρωζώνη, μέσω της πολιτικής των χαμηλών αποδοχών των εργαζομένων για την παραγωγή προϊόντων με χαμηλό κόστος, τα οποία δεν μπορούν να ανταγωνιστούν στις διεθνείς αγορές οι εταίροι της. Υπογράμμισε, μάλιστα, η Γαλλίδα υπουργός, ότι η ανάπτυξη της Γερμανίας επιτεύχθηκε σε βάρος των εταίρων της. Και αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Είπε την αλήθεια.

ΜΕ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ των αποδοχών των εργαζομένων, που επέβαλαν και στην Ελλάδα οι Βρυξέλλες υπό τη γερμανική πίεση, για χάρη της ανταγωνιστικότητας, δεν οικοδομείται η Ευρώπη των λαών, αλλά η Ευρώπη των επιχειρήσεων, των τραπεζών και των τοκογλύφων χρηματιστών. Αυτοί ευημερούν. Και οι λαοί οδηγούνται στην εξαθλίωση της λιτότητας.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ πρόβλημα προκαλεί –και καλώς προκαλεί– ένα σεισμό στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα και θέτει θέμα αλλαγής της πολιτικής του με δημοκρατική κατεύθυνση, όπου η λαϊκή βούληση θα έχει το πάνω χέρι και δεν θα είναι υπόδουλη των άπληστων οικονομικών συμφερόντων.

Στον κόσμο του Τύπου

Μέρκελ, Ε.Ε. και Ελλάδα

Los Angeles Times

των Thomas Meaney και Harris Mylonas

«(...) Χωρίς αμφιβολία η Ελλάδα οφείλει να αναλάβει την ευθύνη για το ρόλο που έπαιξε στην υφιστάμενη οικονομική ανα-

ταραχή –το διογκωμένο έλλειμμα της απείλησε τη σταθερότητα της ίδιας και του ευρώ. Φαίνεται όμως τώρα ότι στην περίπτωση της Γερμανίας, τουλάχιστον, η αργή απόκριση δεν είχε μόνο την προφανή εξήγηση. Η καγκελάρια Αγγέλα Μέρκελ δεν απευθυνόταν μόνο στην εύθραυστη συμμαχική της κυβέρνηση και το ενοχλημένο εκλογικό σώμα. Η ελληνική κρίση έγινε τριπλή ευκαιρία για τη Γερμανία: η χώρα αύξησε δραματικά τις εξαγωγές της χάρη στο ασθενές ευρώ, Γερμανός είναι τώρα ο επικρατέστερος υποψήφιος για τη διοίκηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και το Βερολίνο μπορεί τώρα να δικαιολογήσει τις όποιες προειδοποιήσεις προς την υπόλοιπη ευρωζώνη. (...) Η Γερμανία είναι παραδοσιακά οπαδός ενός ισχυρού νομισματος, όμως η Μέρκελ με ευχαρίστηση επέτρεψε στον εξαγωγικό τομέα της γερμανικής οικονομίας να επωφεληθεί προσωρινά από την κρίση. Πείτε το: ελληνικό πακέτο διάσωσης. (...) Κράτη όπως η Εσθονία, η Λετονία, η Λιθουανία και η Δανία, που δεν κατάφεραν να μπουν στο ιερό της ευρωζώνης, θα χρειαστεί τώρα να περιμένουν πολύ. Πριν από την κρίση η Δυτική Ευρώπη δεν μπορούσε εύκολα να δικαιολογήσει μια τέτοια αναμονή. Οσο για τους πιο αμφιλεγόμενους υποψήφιους, όπως η Τουρκία, η αναμονή μπορεί να κρατήσει επί' αόριστον. Γαλλία και Γερμανία μπορούν τώρα να επικαλεστούν επιχειρήματα οικονομικά και όχι πολιτισμικά (...)

Η ήττα Σαρκοζί

Από το κύριο άρθρο

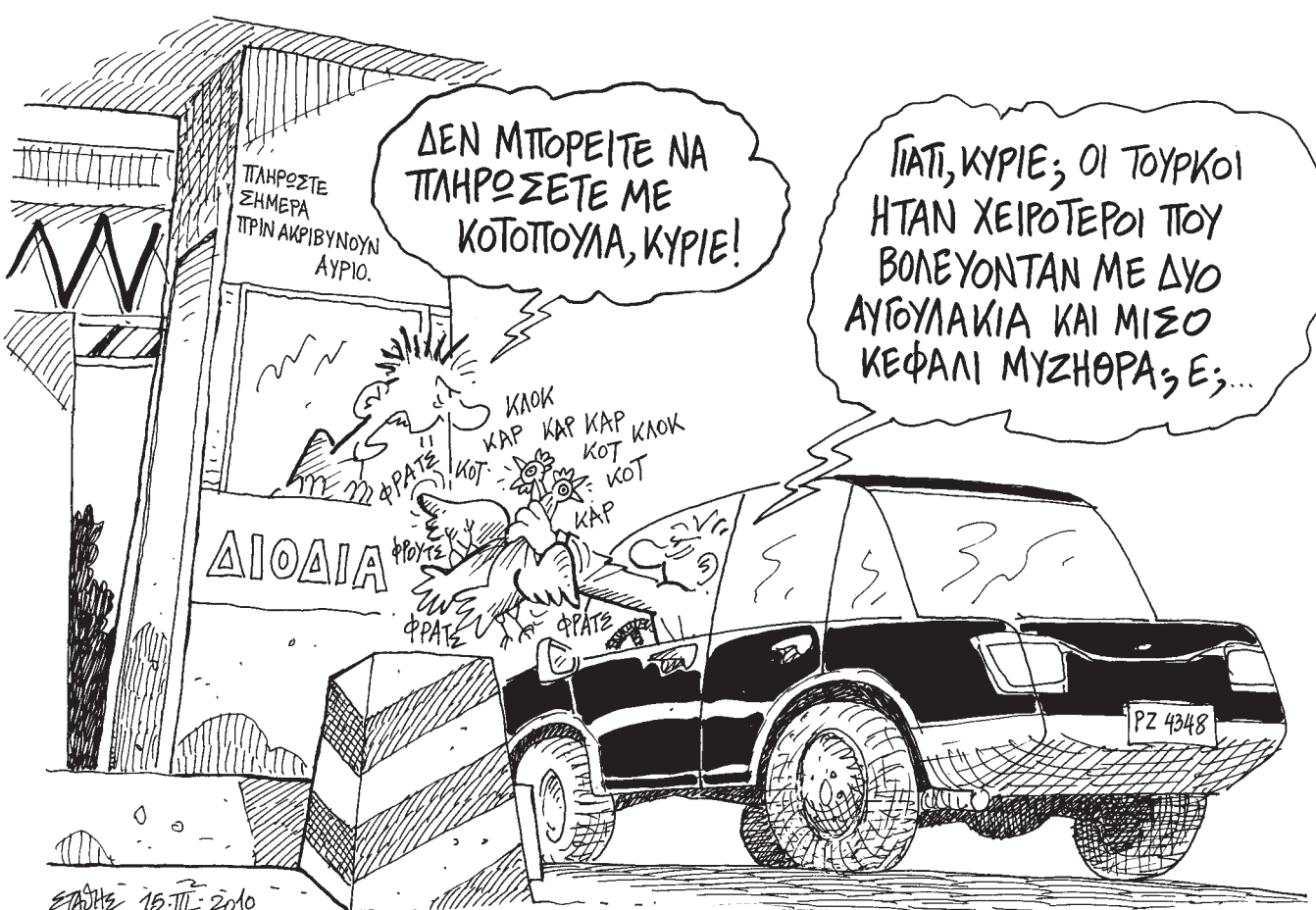
«Βατερλό; Ίσως... Πάντως η γαλλική Δεξιά πραγματοποιεί μια από τις χειρότερες επιδόσεις στην ιστορία της. Το ένα

τέταρτο του εκλογικού σώματος στον πρώτο γύρο. Πρέπει να πάμε πολύ πίσω στην Ιστορία για να βρούμε τέτοια καταστροφή...

Δύο επιχειρήματα μόνο αμβλύνουν κάπως τον εξευτελισμό. Η αποχή, το ύψος ρεκόρ της οποίας προκαλεί ανησυχία... και ο περιφερειακός χαρακτήρας των εκλογών... Ο σαρκοζισμός θα έπρεπε να τονώσει την εμπιστοσύνη των πολιτών στην πολιτική. Αλλά έχασε αποχή. Ο διάλογος για την εθνική ταυτότητα θα έπρεπε να προκαλέσει ασφυξία στο Εθνικό Μέτωπο, αλλά αυτό πέτυχε ανησυχιακή επίδοση... Η συγκέντρωση των δεξιών δυνάμεων, ιδέα του προέδρου, θα έπρεπε να συντρίψει τη λοξοδρόμηση... Την συντρίψε, αλλά σε βάρος της UMP... Η Αριστερά κερδίζει καμιά δεκαριά πόντους σε σχέση με τις τελευταίες περιφερειακές εκλογές...

Με αυτές τις συνθήκες η ψηφοφορία επιβάλλει στην αντιπολίτευση μια νέα ευθύνη. Για να μεταφραστεί η επιτυχία σε νίκη, απαιτείται η πιο ευρεία ένωση. Τα τρία κύρια συστατικά στοιχεία της Αριστεράς πέτυχαν. Η Μαρτίν Ομπρί αποκατέστησε το Σοσιαλιστικό Κόμμα στη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Οι Οικολόγοι επιβεβαιώνονται ως δεύτερη δύναμη της Αριστεράς... και το Μέτωπο της Αριστεράς εδραιώνεται στο περιβάλλον... Από αυτές τις εκλογές μπορεί να γεννηθεί μια εθνική ελπίδα. Αφήστε την να μεγαλώσει».

Του ΣΤΑΘΗ

ΕΤΑΙΡΙΑ 16.11.2010